

Kloka människor och deras bedrifter.

Gammal tro om saker och ting. Upptecknat i Lerbäck av Ruben Carlsson.

Sjukdomar fortsättning från bok 9

Tandvärk

L. H. skriver att han en gång bröt upp en sten på *svältan* invid sjön och fick då se en tandtång ligga under den. Någon hade brutit ut en tand och lagt både den och tången under stenen för att slippa mera tandvärk.

Nejliksfrö

En person gick ständigt och tuggade på nejliksfrö. Det var för att avvänja sig mot att röka tobak.

Ingefära och lök

Ville man hålla sig vaken t.ex. under julottan, som förr var långsam så tuggade man något och då var ingefära bra. Eller också *pyrde* man näsduken med lök och torkade sig under ögonen. Detta ansågs mycket effektivt.

Karbunklar = stora bölder

Hade man svåra sådana så måste man ta till onda medel.

Man skrapade lite doft av en bit *vitt* = arsenik. Så doppade man en finger i dammet och slickade i sig lite härav. Ett annat med val *blåsalva* ett farligt kvicksilvermedel.

Kattost

Det nyttjades allmänt för hård mage. Råa *kattostblad* med salt läker bölder vid *ögnafästet* ve näsa. Den som smörjer sig med *kattostaolja* honom sticker inget bi.

Di söm dricker af kattosta lager en bægare full skall wardha bewarater för alla krankheter.

Hicka

Om man besväras mycket av hicka skall man smörja isterfett under fötterna samt värma dem mot öppen eld.

Trollpåsar

Augusta i Kammarn kallades en gumma som bodde i närheten av Trehörningens masugn i Mariedam. Hon hängde upp trollpåsar i granarna. Det satt sådana på många grenar.

Den som berättade det här var med och tog ikull granarna. Han ville inte gärna röra påsarna då han kvistade men kamraten var inte rädd för trolltyg. Han hette Oskar Andersson och när han högg slog han till påsarna så att innanmätet flög åt alla håll. Det var pinnar och hårtussar i dem bl.a. Det skulle vara farligt att röra dessa då de var besatta av sjukdommar. Vi varnade dock inget efter avverkningen sade Oskar.